

Lennings Børgebjerg

Sæby, 11.8.79

Vi er nu vel tilbage efter en dejlig ferie i staterne, og siger tak for jeres gæstfrihed under opholdet i Seattle. Den følgende uge tilbragt i Denver og Colorado var ikke mindre oplevelsesrig. Vi startede med 2 dage i bjergene, hvor vi så guldgraverbyer, nationalparker og bjerge med sne - i klart solskin. Mandagen gik med at tale med den danske konsul og bese Denver, hvorefter vi atter drog på oplevelse i Colorado Springs og omegn, for endelig at slutte af med en rodeo-forestilling.

Denver er på en måde en særpræget by - med et indbyggertal som København optager den ca. lige så meget areal som hele Sjælland, medens bykernen (når bortses fra de sorte kontor-højhuse) dårligt kan måle sig med Sæby's. Til gengæld er der med rund hånd spredt kæmpe shopping-centers over det store beboelsesområde, der næsten udelukkende udgøres af villabebyggelse. Helt op til det såkaldte centrum er der marker med nylig høstet hø, og jeg har nu en meget bedre forståelse af hvorfor benzin forbruget er så stort og hvorfor bilen er uundværlig for de fleste amerikanere. Men det skal siges, at byen er meget grøn, velholdt - igen når bortses fra centrum, hvor gamle pakhuse står side om side med nye stål - og - glas højhuse.

Det er dog ikke det, der har fået os til at beslutte ikke at tage til Denver. Jeg fik hos konsulen et fyldigt materiale udleveret om stedets handelsforhold, incl. en komplet liste på 82 (!) firmaer, der importerer varer. Heraf var der i 25 firmaer under 10 ansatte, og blandt resten var det produkter som frosne jordbær fra Mexico, børnetøj fra Korea, silicone fra Tyskland etc der handledes med, altså, såvidt jeg kan bedømme det, nærmest engangsforetninger eller produkter der i ringe omfang indgår i en lokalproduktion. Blandt samtlige importører og de varer, de køber, fandt jeg ikke et eneste, der kunne inspirere danske eksportører (når jeg ser bort fra et 1-personers firma i Aspen (skisportssted) der handler smykker og modetøj med Finland).

Hvis denne situation havde været kommet i et land i Afrika eller Mellemosten, ville jeg bedømme det som et område med et stort potentiel. Men da folk i Denver ikke på nogen måde så ud til at lide under mangel på noget som helst, vil jeg her nærmest karakterisere det modsat, nemlig med et muligt, men fremtidigt potentiel. Den langt overvejende handel med importerede varer, som der er masser af, foregår ved, at de gode Denver-købmænd ringer til New York, Chicago, LA etc og bestiller hvad de nu skal bruge, formentlig uden at tænke nærmere over fra hvilke fjerne lande varerne kommer. Dette forekommer sandsynligt fordi 1) byen er vokset hurtigt og har også på grund af sin beliggenhed ingen tradition for samkvem med udlandet og 2) der alligevel kun er 2,5 mill indbyggere i hele staten, og at hele dette kæmpeområde mellem Rocky M. og Missisipi er meget tyndt befolket, så det formentlig vil være vanskeligt at kunne købe importvarer i de mængder/størrelser, som er nødvendig for at opnå en rimelig pris/fragt.

På en måde er jeg ked af, at det alligevel ikke bliver til noget i denne omgang, for jeg er endnu mere betaget af USA efter jeg har haft lejlighed til at kigge lidt nærmere på livet. Hvis der senere skulle vise sig en mulighed, vil jeg foretrække at det bliver i forbindelse med et konkret job, f.eks. udsendt af et dansk firma.

Indtil videre bor vi altså stadig i Sæby, og vi håber, at når i næste gang kommer til landet vil vi få lejlighed til at gengælde jeres gæstfrihed.